

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Qvinta Pars Vbi Agitvr De Iis, quæ mouent ad amorem Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

QVINTA PARS
VBI AGITVR DE IIS,
quæ mouent ad amorem
Dei.

CAP. I.

Quanti ponderis sit amor Dei.

P RIMUM, & maximum
mandatum dulcissimę le-
gis, quæ est propria noui
testamenti mei, in amore
summo positum est. Ratio
quippe postulat, charissimi filij, vt sũ-
mmum, & incommutabile bonum sum-
mo amore diligatur. Quod si benè cõ-
sideretis, apparebit oculis cordis vestri
infinita dignitas Maiestatis meæ, im-
mensa bonitas, & suauissima pulchri-
tudo formæ Dei; quæ amorem fortis-
simum excitabit. Inuenietis enim the-
saurum diuinæ bonitatis absconditum
in terra purissimę carnis meæ, & corda
vestra tantæ consolationis magnitudi-
ne conuicta cognoscent, inestimabiles
esse diuitias amoris mei. Certè si scire-
tis quanta sit diuinæ dilectionis altitu-
do, la.

do, latitudo, profunditas, & longitudo; cito relinqueretis omnia mundi bona, & pateremini omnia mala, vt Pacifici Regis, cuius vultum deprecantur omnes diuites plebis, amore inflammaremini. Per amorem infiniti decoris mei, accedit homo ad cor altū, cuius ascensionibus exaltatur Deus. Amor meus melle dulcior, & auro obrizo pretiosior cor eleuat; vt arbitretur omnia, quasi stercora, & me solum vitam, & fortitudinem suam auidissimè lucrifaciat. Amor tanquam ignis, non comburens, sed illuminans, figit in solo decore meo, desideria cordis peregrini, atquē solliciti, faciem meam sine fine requirentis. Beati amici mei, quorum totum opus dilectio est, quorū casta corda nutrimento amoris alūtur: mirabili quippè transformatione mutabuntur in me. Ego ero tota illorū salus, & voluptas, nec patiar illos diuertī ab amplexu meo. Erunt quasi catuli leonis, quos dulcissimo somno accubantes, nemo suscitare audebit: ego enim præcipiam, ne suscitentur donec ipsi velint. Vigilabit cor eorum dor-

mentium, æterna vigilia charitatis, sollicita præcordia ad amorem impellentis. Hæc est pars quærentium me, & vendentium omnia bona sua, pro primogenita dilectione mea. Propter quod, dilectissimi filij, non deberetis permittere somnum oculis vestris, & palpebris vestris dormitationem, donec inueniretis pretiosissimum amorem meum, multis laboribus exquisitum ad fabricam ferculi Salomonis; qui media ferculi, suauissima charitate cupit ornare, propter filias Ierusalem. Hæc meditamini filij, & totis visceribus corda vestra mihi præparate, ut amore vestro allectus, recliner in eis, tanquam sponsus in thalamo suo.

CAP. I I.

De sapientia Christi.

PARVA illa sapientia, quam homines inter tenebras ignorantia, in scholis discunt, eos apud alios homines adeo mirabiles, & amabiles facit, ut eorum gratiam captare, & secum habere, etiam principes terræ cuxent. Quid ergo facere deberetis filij
erga

erga me, in quo sunt omnes thesauri
sapientiæ, & scientiæ Dei. Ego altissi-
ma sapientia ab initio, & ante sæculum
creata sum; intuituq; meo, omnia Dei
opera, & omnia inenarrabilia Dei se-
creta contemplor. Ego numero are-
maris, & multitudinem stellarum,
omnibus eis nomina voco. Ego nun-
quid guttas aquæ maris, & profundum
abyssi penetraui. Ego cum Patre,
& spiritu meo feci Coelos in intellectu,
& certa lege, ac gyro maris undas val-
laui, ne transirent fines suos. Omnia
composui, in numero, pondere, & mē-
sura, vocans ea quæ non sunt, sicut ea,
quæ sunt, lustrans omnia limpidissimis
oculis meis. Ego comprehendo sapien-
tes in astutia sua; nequè est, qui se ab-
scondat à conspectu meo. Ego abscon-
do ineffabilia mysteria diuinitatis, &
humanitatis meæ mundi sapientibus,
& prudentibus; & reuelo incerta, &
occulta mea paruulis, ut non glorie-
tur coram me omnis caro. Beatus
qui audit me, & vigilat ad fores
meas quotidie, & obseruat ad postes
ostij

ostij mei. Qui me inuenerit, inueniet
immortalem, & dulcissimã vitam, &
hauriet pretiosissimam salutem à Do-
mino. Si ergo sapientiam æstimatis fi-
lij, me sapientiam æternam totis viri-
bus fortissimè diligite, & splendorem
meum sole clariorem, suauitatemque
meam omnibus mundi voluptatibus
maiores, die, nocteque requirite. A-
scēdite multis cordis erectionibus ad
secretam scholam sapientiæ, ubi, cum
mundi contemptu, gustetis saporem
meū. Orate viriliter, & pulsate ut ape-
riantur oculi vestri, ad videndam lucē
formosissimam, cuius comparatione,
non splendent astra matutina. Sanctifi-
camini, & estote parati, ut accedentes
ad me illuminemini, & seraphicis flā-
mis ardeatis. Interim verò, dum solo
auditu accipitis famam sapientiæ, quæ
omni thesauro amabilior est, finite vos
trahi post me, & amoris gressibus ad
me cupidissimè properate. Ego vos fi-
deles seruos meos in abscondito doce-
bo mirabilia magna, & implebo spiri-
tu sapientiæ, & intellectus, casta & hu-
milia corda vestra.

CAP.

CAP. III.

De nobilitate Christi.

ADORANT homines nobilitatem generis, incredibili eius amore capti, quasi splendor quidam humanæ conditionis sit. Gloriantur antiquitate paucorum dierum, & rebus gestis maiorum suorum ipsi superbiunt: & tamē ob solam hereditariam nobilitatem amantur, & in admiratione habentur. Si ergo cor hominis tam facilē trahitur amore nobilitatis, quale consilium est, me qui sum ipsa nobilitas, non amare? Ego sum antiquus dierum, claritas ipsa, & candor lucis æternæ, quæ nullis nebulis obscurari potest. Sum altissimi filius, ante quem non est formatus Deus. Sum clarissimū Lumen de lumine, à quo splendor omnis creatus deriuatur, Nihil est in me, quod nō sit excelsum, & splēdidum: nihil, quod rege clarissimo non sit dignum. Nella obscuritas, nulla culpæ nota, nulla reprehensio, vel in me, vel in operibus meis vnquam inuenta est. Non habeo ego insignia nobilitatis, qualia homines ex

nes ex leonibus, vel Aquilis assumunt, vt significant animorum magnitudinē vel fortitudinem: ego enim sum ipsa magnitudo, & fortitudo, quæ non ornatur extrinseco apparatu. Ego feci, vt oriretur in Cælis lumen indeficiens: Ego æthera firmaui sursum, & libraui fontes aquarum. Ego quando carnem vestram è stirpe regia assumpsi, percussi sicut vulneratum superbum, mortem occidi, infernumque momordi. Ego eduxi vinc-tos de lacu, in quo non erat aqua, in sanguine noui testamenti mei: & portas æreas, vectesque ferreos in brachio excelso contregi. Ego alligauī fortem armatum, & spolia eius diripui: gloriosissimoque triumpho ascendens in altum captiuam duxi captiuitatē. Omnia opera mea, distincta saphiris quasi cælestibus signis, diuina nobilitate clarescunt. Considerate nūc filij, quā sim amabilis ex hoc capite nobilitatis, siue naturam diuinam, siue humanam, siue gesta mea contem-platemini: Vt mihi totis visceribus adhære-re, & à me nunquam separari studiosissime curetis. Si feceritis quæ præcipio vobis

vobis accedentes ad me, illustrabimini
cælesti nobilitate mea, quæ omnem
infamix indignitatem maculamque
detergit. Induam vos purpura arden-
tissimæ charitatis, & bysso purissimæ
innocentiæ meæ: vt inter patritios Ie-
rusalem, qui vestiuntur croceis, nume-
rèmini, & ornatu regio honestati,
splendoribusque sanctorum amicti, in
aula Regis Pacifici, cui seruiunt omnia
corda nobilia in cælo, & in terra, al-
tissimè conuersemini.

CAP. IV.

De liberalitate Christi.

CERTISSIMUM vobis est, Adæ fi-
lij, in liberalitate principum,
magnum pondus amoris esse. Non e-
nim puro illorum intuitu, sed lucri aut
commodi vestri respectu seruitis durã
seruitutem Iam ergo, si lucra sectami-
ni sicut mercatores, qui quærunt, quæ
sua sunt; vel hac ipsa ratione dili-
gite me, & mandata mea fidelissimè
seruate. Ego enim sum Dominus v-
niuersorum, cuius thesauri exhauri-
ri non possunt. Meus est orbis ter-
ræ, & plenitudo eius, recensui
omnia

omnia volatilia Cæli, & fæcunditas a-
 gri mecū est. Ego facio pinguescere
 speciosa deserti, & cāpos repleti facio
 vbertate. Ego Altissimus diuido gētes,
 separoq; filios Adā: & assigno illis terrā
 in mensura, in funiculo distributionis.
 Omnia à me expectant, vt dem illis es-
 cam salutarem in tempore, & mittam
 optatam saturitatem in animas eorū.
 Et siue honor, siue vtilitas, siue volup-
 tas requiratur, ego super omnes reges
 terræ, ditabo & delectabo, & honori-
 ficabo fideles amicos meos. Legite filij,
 attentè dulcissimas scripturas meas, &
 recolite suauissimum Euāgelium noui
 fæderis mei: & mirabimini liberalita-
 tē Vnigeniti filij Dei, cum hominibus
 cōuersantis. Quis vnquā hominum ro-
 gavit me, super quo non commouerē-
 tur viscera mea: vt donarē que postula-
 uit, vel meliora quam sciret postula-
 re? Curauī languidos eorum: mundaui
 leprosos eorū, suscitauī mortuos ipso-
 rum: paui turbas populorum: & quod
 summum est, ad vnum suspirium dimi-
 si grauiissima debita peccatorum: quid
 ergo est, quod corda hominum nimis
 auara

auara non capiuntur infinita liberalitate mea? Usquequo non benè sentient de me filij Adæ, & saltem ob munera Regem Ierusalem non amabunt? Ego subieci omnia sub pedibus vestris, vt nõ, solum terra, sed & sol, luna, & cæli Coelorum, opera digitorum meorum, seruirent vobis, paratus, (si hæc parua vobis videantur) dare quoque maiora: quare ergo non mouemini muneribus, & diligitis amplissimas opes vestras? Filij mei, duri corde, respiscite, & infinita liberalitate mea emolliri vos finite: nam, & feræ hac lege mansuescerent. Sequimini me, & cultum magni nominis mei, fiduciæ principum mortalium anteponte: & ego faciã vobis in Israel domos absque tributo. Multiplicabitur hæreditas Domini: & cõfecto vitæ cursu, ascendetis ad me de terra deserta, diuitiis, & castissimis delitiis affluentes, onerati spoliis dulcissimæ charitatis meæ.

CAP. V.

De Pulchritudine Christi.

EXPERIMENTO cognouistis,
charissimi filij, nihil esse amabilius

quandam admirabilem, qua efficaciter, & suauiter corda capit. Huic omnes principes terræ sponte seruiunt, etsi potentes, & fortes sint: quia fortior est pulchritudo. Cùm ergo ego Vnigenitus Dei filius decorem indutus sim, & nihil in me inueniri possit, quod amabilissimam, & infinita suauitate præstantem formam non deceat; mirum est, quomodo vniuersi homines me non ardentissimè diligant, & fortissimè adhæreat anima eorū post me. Sum candidus, & rubicundus, electus ex millibus & summis desideriis non solum à filiabus Ierusalem, sed à Virginibus Tyri expetitus, propter absolutissimum decorem, & honestatem meam. Filia Regum, in honore meo, me studiosissimè requirūt: & nobilior christiani populi pars, quæ puellis speciosissimis, & adolescentibus formam elegantissimam præditis constat, cum alto mundi contemptu, me secuta est. Nō enim solū forma Dei, qua spiritus beati, animæque gloriosæ capiuntur, sed forma hominis, quam pro vobis assumpsi, dulcissima pulchritudine,
corda

corda casta suspendit; & omnem mundi gratiam contemptibilem facit. Si semel aspiceretis, filij, candorem purissimum corporis mei, quo vestri oculi corporei in ciuitate primogenita, delectandi sunt; dicto, citius, sperneretis omnem carnis venustatem, quæ filiis huius sæculi, super diuitias, & honores, amabilis, suavisque videtur, Omnia corda decor ille |vultus| mei, quæ reginæ cupierunt, emolliret & vel vno oculorum meorum viscera vestra vulnerarem. Cogitate si valetis Maiestatem meam, & staturam illam assumulatam palmæ, quæ eminent super choros Angelorū, dum filius hominis, speciosus forma, sedet à dexteris Dei. Extollite corda in spectaculum illud, quod post labores, & sudores inæstimabili cum voluptate, visuri estis, vt lætemini, & satiemini castissimis delitiis meis. Quid moramini, filij? curritis post me tracti ineffabili gratia, & suauitate mea? Detestamini consortia liarum Moab, & Sidoniarum connubia prohibita vitate, diligite serenitatem Cœli, & formam meam candidissimam,

simam, & splendidissimam, qua nihil dulcius, & delectabilius cogitari potest, seraphicis ardoribus amate. Et ego Cælo serenior, & sole formosior, ero delitiosissima præda vestra.

CAP. VI.

De suavitate communicationis Christi.

SVAVITAS conuersationis filij, charissimi, studiosissimè desiderari, & amari solet, & hæc ratio est, ob quam homines quantumuis deformes, in magno pretio habentur. Trahunt enim dulcedine mirabili alios, dum loquuntur, & cum eis versantur, quod experientia notissimum est. Si ergo hæc est hominum conditio, quid est, quod me, cuius conuersatio melle dulcior est, paucissimi filij Adæ requirunt? Ego mitissimè recipio omnes venientes ad me: & à sæculo non est auditum, quod aliquem mihi adherere cupientem repellerem, vel importunitate molestarer. Ego cum infinita lenitate tracto, quos recepi, & illos benignissimè recreo. Ego dum loquor eis ad cor statuo procellas eorum in auram, & tristitiam omnem

omnem conuerto in intima, & purissima gaudia mea. Diffusa est enim gratia in labiis meis, quorum melle, & lacte arida quoque ossa rigantur, & penè mortua, latissima viuificatione resurgunt. Ego fessis labore amicis meis pono læuam sub capite inclinato, & circumducta dextera amantissimè amplector illos, vt humiles, & pauperculos adstringam visceribus meis. Utinam homines scaperent, & intelligerēt magnitudinem dulcedinis, quæ percipitur in secreta communicatione mea. Certè nollent amicos alios, vel consanguineos habere: sed toto corde suo, suspirarent ad me, omnisque illorum sollicitudo esset, ne fortè proijcerem eos à formosissima facie, & dulcissima conuersatione mea. Interrogate filij, eos qui vel semel tantū mecum conuersati sunt in secreto meo; & videbitis, quibus flammis ardeant, & quoties aspirent, ad præguſtatam consolationē, cuius comparatione, omnia mundi delectamenta vilescunt. Vno enim verbo, soleo ego animarum perturbationem inferno similem sedare; vnoque

L

similiter

fimiliter verbo multorū annorū prefuras abundanter compenso. Vox dilecti viscera dilatat, & cælesti delectatione replet. Iam ergo filij mei, respuite hominum cōmunicationem, & Altissimo filio totis visceribus intentissimè vacate. Quærite lectulum Salomonis, & domum odoratam, cuius tigna sunt cedrina, & laquearia cypressina: & spretis hominum oblectamentis, diligite me, & percipite, clauso cubiculo, purissimas delicias absconditæ amicitiaæ meæ.

CAP. VII.

De amore Christi erga homines.

TANTA est, filij charissimi, magnitudo amoris mei erga vos, ut hæc sola potens sit ad corda ferrea mollienda. In charitatē perpetua dilexi vos, vsque in finem, ita ut amor non posset ultra procedere. Dedi pro vobis, factus Redemptor, & frater vester, omnē substantiam domus meæ: & quasi nihil despexi eam, quando in ciuitate regia, & sacerdotali, operatus sum pretiosissimā salutem vestram. Beatus qui intelligit diuitias charitatis meæ,
quia

quia cognoscens se amore meo gratis
præuentum, in lachrymas dilectionis
resoluetur à fortitudine caloris mei.
Dicite mihi filij, quantus amor fuit il-
le, qui me è sinu Clementissimi Patris
mei ad rusticitatem vestram descende-
re fecit, vt essem tanquàm malus dul-
cissimi fructus, inter acerba ligna syl-
uarum? Quis vnquam audiuit talia, vt
altissimus Dei filius, cuius aspectu sol
obscuratur, & à cuius magnitudine Se-
raphim velant facies suas, fieret sacer-
dos hominum, secundū ordinem Mel-
chisedech? Quis ab initio mundi cogi-
tasset ardores æternos, quibus arserūt
viscera misericordiæ Dei vestri, in
quibus visitauit vos oriens ex alto? Vt-
quequò non mitescent filij mei, infide-
lia corda vestra? Postulate quicquid
honestū est, si amor meus, quē tot labo-
ribus, & muneribus ostēdi, nō emollit
animas vestras, quid enim negabitur
vobis, pro quibus Vnigenitus Dei fili-
us homo, & amicus hominis factus
est? Quomodo obscuratum est au-
rum puri amoris mei, qui iam
non inuenitur in terra, quam dedi
L 2 filiis

filiis hominum, qui recesserunt à me? Fuerunt olim multi chori canentium canticum Regis Pacifici, & cupiētium fortissimè adherere mihi ligati funibus prioris charitatis meę: Nunc verò, rarò valdè, vnus è multis millibus requirit, vt par esset, formosissimam lucem, & suauissimam præsentiam meã. Ego vos deformes, abiectos, & ingratos amavi, & pro vobis sacrificauì dilectam animam meã: quare ergo, me decorum supra omnem mundi pulchritudinem; excelsissimum supra omnem mundi gloriam, humanissimum supra omnem mundi mundanorum Regum clementiam, non amatis? Conuertimini, saltem nunc ad me, & deposita cordis feritate mitescite: vt amor, qui omnia vincit, pectora vestra hucusq; frigida, & obdurata, vitali calore dulcissimi spiritus mei, & inæstimabili delectatione commoueat.

CAP. VIII.

De amoris munere, quod est Beatissima Virgo.

DVRI nimis estis Adæ filij, si filia
Sion,

Sion, & prudentissima Virgo, quæ genuit me, ad amorem meum, nõ inflammat pectora vestra. Quid enim non donavi vobis, quãdo speciosam sicut columbã, & formosam sicut Ierusalẽ cõstitui mitissimam Reginam, & matrem vestram? Cãdor ille purissimus, in quo lucet innocentia mea, quale saxum nõ emolliat? Aspiciate Coeli Dominam, rubentem super flores rosarum, candidamque super lilia conuallium, & admiramini pulchritudinem illam, quæ totius vrbis sanctæ corda delectat, & quasi fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei. Et considerantes vos esse adoptatos in charissimos filios eius, ac dilectissimos fratres meos, amare ac desiderare me tandem incipite. An oculi illi misericordes, ad labores vestros semper conuersi, purissima castitate, & amoris suauitate præstantes, animas vestras non commoueant, & ad auctorem tantiboni nõ cõuertant? Ascendite ad me per scalam istam dulcissimæ charitatis gradibus constructam: vt mihi per illam conciliemini. Considerate quantum apud Regem Salo-

monem gratia valeat niue cãdidior eius genitrix, quę astitit à dextris eius in vestitu deaurato: & tam ineffabilẽ decorẽ, totis visceribus, medullisque diligite. Hęc est mater nostra, dicite, per quam accessum habemus ad primogenitum filium eius. Ascendamus in palmam, & colligamus suauissimũ fructũ, quo nutriamur, & exulemus à botris infinitę consolationis eius. Odorami- ni filij mei, cinnamomum, & balsamũ, cuius odore delectemini, & ad pueros amoris mei affectus afficiamini, tracti catena dilectionis, è Regina Sion pulchritudine nascentis. Si tenerrimę genitricis meę forma capiamini, per eã similitudinem introducemini ad diuinum decorem meum, in cuius aspectu luminaria Coeli magna tenebescunt. Beati eritis filij, si filiam principis, per plateam Ierusalem, incessu graui gradientem, post quam multa millia Virginum lilia gestantium Regi afferuntur, contemplari, & amabilissima eius gratia trahi curetis. Ibi enim me tanquã in speculo purissimo lucentem videbitis: & (quod à vobis posco) charitatis

ritatis meæ iaculis vulnerati amabitis,
& ardebitis inextinguibili, ac dulcissi-
mo incendio castissimi amoris mei.

C A P. I X.

De perfecto Discipulo Christi.

ILLE perfectus meus discipulus est,
charissimi filij, qui abnegato pro-
prio iudicio, nihil se scire existimans,
mitissimo corde versatur in schola
mea, audiens quid loquatur in ipso
Dominus Deus, & certò cõfidens, quia
loquetur pacem in plebem suam. Non
disputat, nec speculatur; sed pro omni
ratione fortissima, sufficit ei voluntas
mea, in cuius executione, disciplina
pacis posita est. Non ratiocinatur, nisi
quod necessarium est, donec agnoscat
quid velim ego: & statim redigit in
captiuitatem intellectum, omnem sa-
pientiam suam constituens in simplici
adimpletione dulcissimi mandati
mei. Sic ego, amore infinito, pro-
tego eum, & per terram desertam
deduco, quemadmodum deduxi, fi-
cut

cut ouem Ioseph. Nequè desiderari potest maior prudentia in homine, qui ignorat an odio vel amore dignus sit, & nescit finem suum; quàm humiliter audire me, neque rationem mandatorum meorum requirere, sed fidelissima obedientia obtemperare mihi. Ego enim erudio casta, & humilia corda, tanquam singulorum pædagogus. Constituit quippe me clementissimus Pater meus dominum domus suæ: ut erudirem non solum principes terræ, sicut memetipsum, verum etiam ut iuuenes, & senes eius, pauperes, & abiectos eius prudentiam docerem. Beatus cuius Deus adiutor, & magister est: iactabit enim pondus suum in eum, & confidet, quasi leo, ac viam mandatorum meorum, pace multa, percurret. Abijcite ergo filij doctrinas hominū, quæ ad æternitatem non proficiunt: & instructionem meam toto corde percipite. Vacate, & videte, quàm suavis sit dilectio, & sapientia mea: & ad prudentiam iustorum discendam, furtiuis horis, vos mundo subtrahite, eiusque negotiatores, pia fictione seducite. Ego ve-

go ve-

go veniam citò, rationem ponere cum
 seruis meis: & sedebo conflans, & e-
 mundans argentum, purgaboque filios
 Leui, quorum hæreditas, studium æter-
 ni, ac summi boni, & melle dulcior di-
 lectio est. Præcingite lumbos purissi-
 ma castitate, & lucernas accensas cor-
 dis vigilia tenentes, estote parati oc-
 currere mihi: & recipietis coronas cã-
 didissima luce splendentes, vt inter
 principes terræ viuentium honoremi-
 ni, sedebitis mecum ad lautissimam, &
 dulcissimis epulis instructam mensam
 meam: & dabitur vobis à labore mor-
 talitatis requiescere, in delitiosissimo
 thalamo sempiterni amoris mei.

EPISTOLA PRO VE-
 RO AC PVRO DEI AMORE
 IMPETRANDO.

PACIFICO REGI COR-
 dium Iesu Christo exul homo. S.

MITISSIME & amantissime Iesu
 Christe, qui cordium regnum, fa-
 ctus homo comparasti nõ ferro, sed ligno.
 Scio quid à me iure strictissimo requiras
 per legem immaculatam, & conuertentẽ
 L 5 animas

animas, propriam noui, & æterni testamē-
ti tui. Postulas enim primo, ac dulcissimo
mandato legis tuæ, vt diligam te, ex toto
corde, tota mente, tota anima, ex tota for-
titudine mea: omnes quippè vires meę de-
bētur infinitæ bonitati, & decori tuo. Be-
ne est, ô fili Dei Altissimi, vt vinculis cha-
ritatis, & funiculis Adam, velis astringere
me creaturam tuam, inter filios alienos,
tuis inspirationibus tam sæpe rebellem.
Nūc autem magni mandati tui desiderio
ductus, & cordis mei ad peregrinas volu-
ptates inclinati fragilitatem cognoscens,
prosterne me tibi in Ecclesia tua, & pulso
magnam misericordiam tuam, vt hyssopo
asperfus, mundus, & super niuem dealba-
tus, charitatis gressibus, & brachiis se-
quar, & amplectar te. Recordare. dulcissi-
me fili Dei, cui suspirant viscera mea, me
vnū esse de paruulis, qui ducti sunt in ca-
ptiuitatem, ante faciem tribulantis, & te
Redemptorem esse, cuius est soluere con-
peditos. Oro igitur, ô mansuetissime, sol-
ue me. De profundis cordis mei ô benignis-
simè clamo ad te, vt hominem de immun-
do conceptū semine, mundum facias: nec
finas in amoris causa seduci, & pro sūmo
decore tuo, mundi decorē apparentē affe-
ctare. Sollicitum cor meum, tibi soli pa-
teat cōditori suo: & tu, qui solus es omne
bonum,

bonū, expleas omnes sinus eius & in æternum domineris illi. Animaduerto, ô fili Dei formosissime, præsentis & fallaci carnis gratia, vehementer affici parum castos sensus meos, & ad amabilissimam formam tuam, quod absens sit, lentè nimis aspirare, ardentissimè igitur obsecro te suavissime Deus, per cor fidelissimum intemeratę matris tuę, vt auferas à me amorem vanissimum corporeę pulchritudinis, & me totum transferas ad purissimum amorem decoris tui. O serenissime candor cordis mei, ne projicias me à facie tua: & à fallaci creaturę gratia, vt pupillam oculi custodi me. Sordeat mihi, rogo te, figura mundi, quę præterit, & post immortalē pulchritudinem tuam, in odorem vnguentorum tuorum, trahere me. Illabere, precor te, in penetralia cordis mei: & imprime mihi seruo tuo dulcissimam, atque latissimam formam tuam. O pulchritudo maiestate plena, quę amorem immensum in corda tibi patentia infundis, tantummodò in ista voce exaudi me. Ne patiaris, ô suavissime spōse animę meę, cor meū quod nō valet inuenire pascua sua eterna fame torqueri: sed dū in exilio versor, doce me viam rectam, quę perducatur me in optatissimam requiē formę tuę, vt pascam dulcissimo pastu præsentię tuę. Auerte oculos meos,

ne videant vanitatem filiarum Madian,
quæ me diuertunt à perpetua recordatio-
ne formosissimi vultus tui, cui filia Sion
purpura vestita consecrarunt præcordia
sua: & redime me à calūniis, & fraudibus
filiorum Adæ, qui verum Deum meum cum
diis alienis tristi mercatura cōmutant. Tu
solus ductor meus, & custos cordis mei sis:
vt exardescā siti solius bonitatis, & deco-
ris tui, & fortiter repellā quicquid obstat
sincerissimo amoris tuo. Illustra faciē tuā
super cor anxium serui tui: vt capiatur spe-
cie tua, & pulchritudine tua, quam corda
casta requirunt. Ne repellas, Altissime De-
us cordis mei, animam meam satagētē, &
acutissimis gemitibus, cælos tuos penetra-
re conantem ne fortē, virtute eius deficiē-
te, foedus ineat cum Chaldæis, & obliui-
scatur dulcissimam Ierusalē, quam requi-
ro. O vitalissima fortitudo animæ meæ, ne
contemnas cupientem adhærere tibi, & a-
moris æterni tui facibus inflādari: & im-
molabo tibi primogenita suspiria mea, &
adhæsura tibi semper viscera mea. Accele-
ra, precor te, ô pretiosissima hæreditas, &
præda mea, & sensus meos visco carnis im-
peditos erue citò de luto fœcis: vt impol-
lutis affectibus exquirant te melle dulcio-
rē pastum suum, & expectatissimam con-
solationem suā. Libera me iam de sangui-
nibus,

nibus, amabilissime Deus salutis meæ, & spiritū rectum, & castum puri amoris tui, innoua in visceribus meis: vt stāte hoc austro tuo creer, & renouetur facies aridæ terræ meæ. O sapientia, quæ ex ore Altissimi prodijsti, cuius inæstimabili suauitate dura corda liquescunt: influe, oro te, in sicca nimis ossa mea, & liquefac intimas, & tibi soli notas medullas meas. Per amoris fædera, quæ fidelissimè seruas, nobilissime Rex Sion, montis sancti tui, obsecro te, fac me seruū emptitiū, aut bello captū tenerrimi cordis tui: vt perenniter seruiam tibi, & libera seruitute dilectionis, requiram infinitam bonitatem, & serenissimā faciem tuam. Tibi dixit cor meum: exquisuit te facies mea, faciem tuam Domine requiram. Quocirca, rogo te, ô speciosissime formâ præ filiis hominū, numeres me in generatione casta quærentiū Deū, quærentiū faciē splēdidissimā Dei Iacob. Vre, tibi supplico, ô amantissimè fili Dei, renes meos, & cor meū igne tuo, & repurga à fæcibus animam meam. vt sine consorte vilo, possideas lacte ablutam prædam tuā. Curre velociter, ô hinnule ceruorū, & expetita valde salus mea: & eripe me de manu filiorum alienorum, à studio diuini amoris tui alienare quærentium animam meam: & fac, vt in concilio iustorū, & cō-

gregatione, reddam tibi primitias cordis mei. Inclina cor meum presentiae tuae cupidissimum in desiderabilia super aurum, & examinata sicut argentum, ac dulciora super mel & fauum testimonia tua; & fac me diligere amore pregnantem, & immaculatam legem dulcissime charitatis tuae. Perfla hortum meum, cuius flores languent, spiritu vitali tuo: ut fluant aromata illius, praesubitanea liquefactione suavissimae dilectionis tuae. Convertere aliquantulum, o purissimum speculum vultus mei, & fac mihi copiam voluptate plenam praesentiae tuae: & in ara cordis mei, quae fumat tibi, ineamus fœdus sempiternum honestissimae, ac delectatione diuitis dexteræ tuae. Emitte formosam valde manum tuam de alto, ut sollicitet, amoris stimulo, viscera mea: & fac, ut exul fleam, & suspirem ad patriam meam, & redire curem ad te, optatissimam & pretiosissimam libertatem meam. Considera, oro te, o immensa opulentia mea egestatem animæ meæ, modicam aquam pretio comparantis, & in deserto, ubi non est charitatis habitatio per loca horrida aberrantis: & refrigera linguam meam, ac deduc me in ciuitatem habitationis, quae construitur æterna dilectione tua. Cesset iam o, mansuetissime, indignatio tua, ad quam te prouocauit ingratitude mea: quiescat ira dulcissimi cordis tui, ubi

nidū inuenire cupit hæc vaga colūba ani-
mæ meæ: & vocabo te summā cōsolationē
meā, & spōsū electissimū, cui reddā coniu-
gale debitum cordis mei. Certior factus
sum de fidelissimo erga me, amore tuo V-
nigenite fili Dei: & ideo, non tam quæro,
vt ames, quàm vt ardētissimè ameris à me
ingratissimo seruo tuo, quē à dura capti-
uitate redemisti pretio magno nobilissimi
sanguinis tui. Seda, precor, iā multis pro-
cellis passionum, & tētationum agitata
animam meam, qui circundas mare ter-
minis, ponisque vestes, & ostia dicens:
Hucusque venies, nec procedes ampliùs,
& hic cōfringes rumentes fluctus tuos. Et
per breuem saltem requiem, omnibus vi-
ribus meis conuenientibus in vnum, vali-
dissimè amabo te suauissimum Deum me-
um, & è multis millibus electum amicum
meum. Faciamus iam pactum dilectionis
permāsuræ, ô fortissime: vt sicut charitate
perpetua dilexisti, & attraxisti me, ita ego
dilectione perēni requirā, & attrahā te in-
finitū decorē meū. Ingenera mihi celeriter
ô amator inuictissime, magnitudinē cor-
dis amæna, & amabilia omnia respuentis,
propter te: vt exultē, sicut gigas, ad currē-
dā viā, donec requiescā in te. Arma me, ô
robustissime, virib⁹ amoris tui omnia ad se
trahētis, & lapidea corda, in carnea con-
uerteb-

uertentis. vt fortis fiam fortitudine tua,
 & fiam misericors à teneritudine, & fuaui-
 rate tua. Confla me, ô sapientiffime, quali
 aurû, & fcoriã veteris Adæ patris mei, cõ-
 fume igne fapiētīæ tuæ: quæ mirabili mix-
 tione pascit incendium tuû, flumine viuo,
 cum impetu decurrere è peneeralibus dul-
 ciffimi cordis tui. Inculpe, ô potētiffime,
 duro nimis cordi meo, elegātiffimã, & fe-
 reno Cælo fimillimã præfentiam tuã, ad-
 ditis quoque multis vulneribus per iacu-
 la charitatis tuæ: & largo potu dulcedinis
 tuæ, recrea iam læfa, & tibi fufpirantia vi-
 fcera mea Deterge, ô fereniffime nebulas
 oculorum meorum in fæculi nocte caligã-
 tium, nec lucem formofiffimam vultus tui
 videre valentium, vt capiar decore tuo, &
 fempiternis ardoribus exquiram nobilif-
 fimam formam tuam. Hæc fit iugis medi-
 ratio & exercitatio mea. Hæc fit fecreta
 prudētia, & fortitudo mea Hic fit potus,
 & efca mea, & nutrimentû cordis mei. Le-
 ge amanter, ô amabiliffime candor lucis
 æternæ, hæc vota, & fufpiria mea, quæ in
 atriis domus tuæ, & in medio fuauiffimæ
 Ierufalem, fificauit tibi: & excita fera-
 phicos affectus in auidiffimo decoris tui
 corde meo: Vt nihil vnquam quæram ni-
 fi placere tibi, & adhærere dulciffi-
 mæ animæ tuæ. Vale.

INDEX